

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Α Θ Α Ν Α Σ Ι Ο Υ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας,

ΛΟΓΟΣ

Εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκώβην.

ΜΕγα μὲν ἔρανος δημιουργημα, καὶ τῆς ὀρωμένης κτίσεως
 αὐτῶν ὑπὸ Θεοῦ εἰς τὸ εἶναι κελύμενος. μέγα δέ τι καὶ
 θαυμαστὸν ἢ τῶν Ἀγγέλων ἢ φύσεως, ἀοράτοις σερπυλλῶν τοῖς
 κάλλεσιν. ἀμιλλᾶται τοῖς ἠρημένοις καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἡμετέρας
 τῷ φωτὸς λαμπράδας τῶν βαλλόμενος, καὶ τὸν ἔρκιον δρόμον ἐ-
 λαυῶν. ἐμπλήττει τὴν δεινότητα τῆς γῆς κρεμαμένη πρὸς ἀγμάτι,
 καὶ τὸ βαρὺ σιχέϊον τοῖς ὕδασι ἐποχόμενον. τί δ' αὖτις εἶποι
 θαλάσσης ἢ πλωμένη ὄρων, καὶ φάσμα μὲν δεδιμένον,
 κινούμενον δὲ κυβερνημένον; ἀλλὰ πάντα μὲν καλὰ καὶ λίαν
 καλὰ, καὶ τῆς τῆς δημιουργῆς σοφίας τεχνάσματα. ἤξιον δὲ τῶν
 κτίων κάλλος ὁ ἀνθρώπος τῆς τιμῆς ὑπερβολῇ τοῖς τιμωμέ-
 νοις τὴν ὑβριν φηνῆσαι. θαῦμα γὰρ τῆς κτίσεως ποσοστό-
 κας ὑπερβαῖνον καὶ μέτρα τῆς κτίσεως, ἀδοξίαν τοῖς τιμωμέ-
 νοις κατεχέον. ἔτι πλασθῆς μήτηρ ἢ κτίσις ἀκίρα γέγονον.
 ἀλλ' ἄκουσον τὴν πλασθῆν ὁ Θεός, καὶ φέρει τσαυρὸν ἐν μέσῳ
 θεογονίας ἀνθρώποις, ὄργανον τῆς κτίσεως δυνατώτερον.
 ἀσφακτος ἐν ἔρανος πρὸς ἀσεβείας διόρθωσιν γέγρατε, καὶ ἥλιος
 μου

ἢ ἰσχυρῶς προσκυύματα, καλύει δὲ τὰς προσκυύματα ἐκ ἰ-
 χυῶν. γῆ τὰ τῆ σώματος φάρμακα βρύουσα, τῆ ψυχῆ νόσῳ βοη-
 θεῖν ἐκ ἡδυνάτου. Ὠρετὴ θάλαττα πρὸς τὸ πάθος ἠλέγχεται. καὶ
 ὁ ἀνθρώπος τυφλώτων Ὠρετὴ τὴν κτίσιν, καὶ τὸ προσπίπτον
 ἡλαφῶν προσκυύει, Ὄσον δὲ εἶν ἐ δυνάμειος, ἢ ἢ βελόμειος,
 ὅν ὁ τῆς ὅλης κτίσεως δῆμος κυρύτων, πρὸς τὴν εὐὸς Ὠρετὴ διδασ-
 καλίαν προσαγαγεῖν ἐκ ἐξήρησεν. ἀλλ' ὁ μὴ πεποίηκεν ὁ ἄρα-
 θος, ἰσχυρῶς σαυρὸς. ὁ ὁ ἡλιος ἐκ ἐδίδαξε, σαυρὸς ἐπιλάμψας ἐφω-
 ταγώγησεν καὶ ξύλον δὲ κλέες φυτοῦθου, οἰκτιμῶν ἀσεβεῖσιν πρὸς
 εὐσέβειαν ἐγεώργησε. ξύλον καταδίκης ὄργανον, τοῖς κατα-
 δίκαις ἐλάθουθεν ἐκαρποφόρησεν. ἠπάνησε πρὸς σωτηρίαν ἀν-
 θρώπων ἢ κτίσις, καὶ σαυρὸς εἰσελθὼν, ἰαφὸς ἀνεδείχθη.
 ἐπειδὴ ἡ δὲ θανάτου ξύλου τὸ πάλαι χρυσάμειος βακτηρία, τὴν
 τῆς ἀνθρώπων φύσιν ἐπολιώρησεν, ὄσον δὲ εἶν εἰς παρτίσ-
 δισιν τὴν ἐν θρώσει πᾶσι βασιμ, ὅτε πᾶσι τοῖς χθίσου ἔτα
 τῆς ὄσῃ, τῆς θανάτου τὰ ἄλλοι συμπίπτετο, καὶ οἱ κτινωτοὶ τῆς
 φύσεως ἐγένοντο κτινωτοὶ τῆς κολάσεως, οἰκτιμῶν ἐν τῆς πλά-
 σῆτος ὁ πλάσας, ξύλον ἀντιφάρμακον ξύλου χαρίζεται, καὶ
 πάθος οἰκονομίας εἰσπύουκα πᾶθος ἀλεξιπύου φάρμακον.
 καὶ θανάτου κρατῆρι θανάτου ἀνδοπλίσεως κατηγωνίστατο. καὶ
 πάλιν ἐλάθουθεν ὁ ἀνθρώπος, οἷς ἐδέθη πρὸς θανάτου τὴν
 ἀθανάσιον δυνάμειος. δι' ὅν ἡ δὲ κατεκρίνετο, ἔξ τῆς τύπου ἐλά-
 το. ὡ θείας ἀληθῶς σοφίας καὶ μηχανῆς ἔραση. σαυρὸς ἐπῆ-
 γουτο, καὶ εἰδωλολακεία κατεσρέφτετο. σαυρὸς ἠγεύρετο, καὶ ἡ
 βολικὴ δυνάσεια κατεδικάζτετο. σαυρὸς ἐπῆγουτο, καὶ ἡ ἡδαιῶν
 ὁ τύπος πρὸς πᾶσιν μεδίσατο. ἵνα μάθῃς ὅτι μὴ ξύλον ἀ-
 πλῶς τῆς ποσῆτων θουμάτων πᾶσι τῶν, ἀλλ' ὁ τῆς ξύλου πρὸς
 εἰκίω χρυσάμειος. σαυρὸς καὶ πάθος καὶ λῶγχι καὶ ἡλοι καὶ θά-
 νατος, πᾶσι ζωῆς ἀθανάτου γίνεται ὄργανα. τοῖσι ὁ δὲ πᾶ-
 ρος ἀνθρώπος εἰς ζωὴν ἀπετέχθη, οἷς ὁ πρῶτος πλάσας ἡ δὲ
 κατεκρίθη. ὅφ' ὅν ἢ ἀρχὴ τῆς ἀνθρώπων κατεκρίθη, ὡς τῆ-

των ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνθρώπων ἀνίσταται. σήμερον ὁ δεσπότης ἢ κύριος κατὰ κράτος ἀγεται, ἢ ἐκ δικαιοσύνης πρὸς δικαιοσύνην παραπέμπεται. Καὶ ἄφας ἀποφαίνεται, ἢ Πιλάτος τὴν ψῆφον ἀφείχεται, ἢ ἡ ἀποδοτεία τῷ ψήφῳ ὁ Χριστὸς, ἵνα λύσῃ τὸν κόσμον κατὰ κρίσιν. ὡς ἀποδοτέων θαυμάτων. δεχόμενος τὸν ψήφον αὐτὸς τὸ θάνατον, ἢ ὁ θείως ὁ Βαραββᾶς ἀπολύεται, ἢ ἡ ποροσίμων ὁ σαυρὸς τοῖς καταδικαίσι ἐλευθερίαν χαρίζεται. μὴ γάρ μοι πρὸς τὸν Ἰουδαίων πονηρίαν ἀπίστης λόγος, ὅτι τὸν ἀεργὸν τὸν καταδικάζοντες, ποροσιμῶσι τὸν μαιφόνον, ἀλλ' ὅτι περὶ ἡ τῆς καταδικῆς ἀρχῆς, τῆς τῆς καταδικῆς ἐλευθερίας ἐπιήρχον ἀρχῆς ὁ τὸν τῆς καταδικῆς δικίω δίκην ἀμείλιχος, δικαίως ζώντων ὅμως ἢ νεκρῶν κριτὴς ἀναφαίνεται, καθὼς ἔσῃσεν ἡμέραν, ἐν ἣ κριθεὶ τὸν σὺν κριτικῶν ἐσθλῶν ὡς εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰουδαίων, ἀσπασάσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. οἱ κριτὴς ἢ Ἰουδαῖοι καὶ ἄλλοι ἔσῃσεν τὸ θάνατον παρῶντες, ὅτι τὸν σαυρὸν ὠρμισαν, τιμωρίας ἢ ἀτιμίας ἐπινοήσαντες ὄργανον τὸν δὲ ξύλον θάνατον, ἢ τὴν τὸ νόμον κατὰ τὸν δὲ ξύλον θάνατον ποροσιμῶσι, ἐπιφορτίζον ἢ γέμνον τὸ θάνατον τὸ βάρος. ἢ γινώσκοντες δὲ ἄρα τὸν σαυρὸν νίκης ἐντίμη καταδικάζοντες σύμβολον ἢ ἡδὲ μέγαν τῶν ἀρχέμενοι, ἢ ληστὰς κοινωρῶν τὸ θάνατον βιάζονται ἀφείχεται, ἵνα ἡ τὸ θάνατον κοινωρία τῆς τελότης γίνῃται ἀδοξία. ἢ γινώσκοντες δὲ ἄρα ληστὴ τῷ Χριστῷ συσαυρῶντες, κήρυκα τῆς σαυρῆς βασιλείας χειροτονῶντες, μνήθητί με Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, κηραγῶτα. ὡς ληστὴς ἐσαυρώθη, ἢ Ευαγγελιστὴς ἀφείχθη ὡς βασιλέα τιμῆ, ὃν ἀτιμάσας ἐδιδάχθη. μνήθητί με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. τί φῆς ὡς ληστὰς ἀγνοεῖς ἢ πάχεις; ἐπελάθῃς τῆς ἡλῶν; ὡς ἐν ἱερῷ ποροσιμῶσι χόμμος, ἢ ὡς ἐν ξύλῳ κρεμάμενος ἱεροδότης; εἶδόν φησι Θεὸν ἀληθινόν, ἢ ἐκεῖθεν τὸν ἐπέθῃσα. ἢ γινώσκοντες τὸν τῆς ἐπιήρχον τὸν ἀξίαν. εἶδόν τὸν καταδικῆς βασιλεία κηραγῶτα. εἶδόν ἐν τῇ ποροσίμῃ ἀφείχεται ἀφείχεται.

ἤκουσαν· εἰ γὰρ σαυρέμμος βασιλεύει, τίς αὐτῷ εἰς ἐφόδον
 γνωρίζει τὴν βασιλείαν ἢ κτίσις, ἢ ἡλιος σαυρέμμοι ὄρα, καὶ
 φαίνεται ἔτι πολὺ ἄρπάζει τῶν σαυρέμμων τὸ φῶς ὑπὲρ δεσπότη
 μαχόμενος. νυκτὶ πᾶσι λόγῳ καταδικάζει Ἰουδαίων ἀδύνα-
 μίαν. γῆ σαλοδομῆν παράττειται, καὶ ἀριμνῆ σεισμῶν τίς ἐπὶ
 σαυρῶ τὸν δεσπότην κρεμάσαντας. πῶς μὴ πεποδῶ βασιλεία
 τὸν ὑβριζόμενον; ὁ τίτλος βοᾷ ἢ κτίσις μαρτυροῦν. ἀπὲρ
 ἀναγινώσκω τοὺς γραμμασί, ἐπιγινώσκω τοὺς πράγμασι.
 μηδὲν τι μὴ Κύριος ἐν τῇ βασιλείᾳ σε. ὦ ληστὰ πικρὸ τῶν Ἰου-
 δαίων κατήγορε. ὦ ληστὰ δικαιοσύνης σωτήγορε. ὦ ληστὰ πα-
 ραδείσῳ φύλαξ. ὦ ληστὰ τῷ Ἀδάμ πῶς τὴν κτίσιν τιμώτε-
 ρα. ὦ τῶ ποροτόνῳ πῶς τὸν ἀδύνατον βεβαιότερα. ἐκεῖνος
 ἀκείρας ἐκτείνας τὴν χεῖρα πῶς τὸ ξύλον, ἐκλάπη τὴν κτί-
 σιν· σὺ δὲ ἀκείρας ἐπὶ σαυρῶ τὰς χεῖρας ἀπλώσας, τὸν ἀ-
 πολόμμου ἐκτίσῳ ἀδύνατον. ὦ ληστὰ ἀφύεσθε, τὸν πορο-
 γονικὸν κληρὸν ἀπολόμμου, δεῖ μίαν ἐντυχίαν ἀνεκτισάμε-
 νος. ὦ πῶς παρῆτος βασιλείαν ἐκαρπαίσῳ. ὦ ληστὰ ρήματα
 μικρῶ τὸν κρατὸν ὑπανοίξας· ὦ ξυλίῳ ἐπὶ πῶς ποροτόνῳ
 σαυρῶν μηχανισάμμος· ὦ αἴοδος ἔραυτὸν τὸν σαυρὸν ποροτό-
 μμος. ὦ νομίμα ληστείας τοῖς ἀνθρώποις διδάσκαιθε· ὁ λη-
 στείας ἐπαινεμῶν διδάξας. ὁ ποροτόνῳ κλοπῆν ὑψηλ-
 εμμος. ὁ μεγάλης ληστείας μιδὲς συγγραφέμμος. ὁ μάγα δε-
 δάξας τὸ τῆς ὁμολογίας γεώργιον· ὁ βραδέως πισθίσεως ἢ πα-
 χέως ὁμολογήσας. ὁ ἔχρατος ἐλθῶν, καὶ πρῶτος σφοδρῆς· ὁ
 δείξας πίστεως ὀξυτάτῳ ἐνέργειαν· ὁ δείξας πίστεως ἀληθι-
 νῆς αἰδέας, χρόνῳ εἰς τόπον μὴ δεόμενος· ὦ πικρὸ τῶ Ἰούδα κα-
 τήγορε· ὁ τῶ ποροτόνῳ τῆς ἀγχόνης φανεῖς βαρύτερος· ὁ τῶ
 καὶ Ἰούδα ποροτόνῳ καὶ τῶ βοβόλι μηχανισάμμος, καὶ τὸν Ἰου-
 δαίων δικαίως ἀγοράσας, καὶ μάρτυρα τῆς κτήσεως τὸν σαυρὸν
 ἐπαζόμενος· ὁ Πέτρῳ συστρατιώτης καὶ τῶ Ἀποστόλων συμμύ-
 σης. διεδάξατο δὲ τὸν σαυρὸν ὁ τάφος γαργῶ πείραφ καὶ ἔχρα-
 τῶ

140 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

πέφος ἀθανασίας χυεῖον ἰσχύος ἀσάστως ἐργασίμων
πέφος τῆς πέφου κατὰ λυσιν, ἐν ᾧ θανάτος παύεται, ἐν
ζωῇ φύεται πέρας καὶ ἔχουσα. καλῶς ὁ πέφος καινός. τὸ
τῆς χάριτος βέλημα, ἵνα μὴ τῆς θανάτου τὸ πλῆθος ἀμ-
φίβολον δείξῃ τὸν ἀνάστατον, καὶ πάλιν ὁ Ἰουδαῖος λάβῃ τῆς
συκοφαντίας ὕλας. γυμνός ὁ πέφος πᾶς τεθνήσκων ὁράται,
γλῶσσαν Ἰουδαϊκῶν ἀποφράττων, μονοεχὶ τοιαῦτα ἀπὸς τὸν
Ἰουδαῖον φθιγγόμενος. τί λέγεις ὡς συκοφαντῆς; θανάτου ἔκρου-
μα ἔχῃ ὄρατος, ἕκαστος τῆς ἀνισχυμένης πρόστατον. θάνατος τὸν ἐγειρό-
μενον, καὶ τὴν διαστοτεῖαν. ἐπιγνώθι, ὅτι νεκρὸν μοι παρέδωκας,
ἀθάνατον ἀντιδίδωμι. ἀλλ' ἵνα ἴπῃ καὶ ἴπῃ τῆς Ἰουδαίους.
ἐπιστάται δὲ πέφου πᾶς σφραγίδας, εἴθιμι καὶ ταλαί-
πυρι, ὁ πᾶς ὠδῖνας πᾶς θανάτου λύων, πᾶς σφραγίδας καὶ
λύει; ὁ σκυλεύων τὸν ἔδωκεν, τὰ σήματα ἔρα φοβεῖται; σφρα-
γίσει τὸν πέφον. ἐπιστημάνε τὸν λίθον ἑρατιώπας ἐπιστη-
σον ἡ πολιόρκει τὸ μνήμα. μεῖζόν μοι ποιεῖς τὸ κατόρθω-
μα. Διατίς πᾶς ἀθανάστως εἴθιμι εἴθιμι. μάρτυρας τῆς ἐ-
γέρσεως φέρεται. κήρυκας τῆς ἐμῶν θαυμάτων πᾶς σὺς ἐ-
πὶ τῆς κατασκάλλεις. δεῦρο δὴ ἐν Ἀδελφοί, μεῖζόν μοι
εἴδειν πᾶς ὠδῖνας τῆς πέφου. ἴδωμεν πᾶς δορυφορῆται τὸν
Ἰωσήφ, καὶ τὸν Νικόδημον σιωπῆχοιτα, σαρδόνι καθαροῦ
καὶ ὀδοντοῖς καὶ σαρδόνι πᾶς ἐρατῆσαντας τὸν πᾶς πᾶτος Κό-
ριον, σμύρναν τε καὶ ἀλόλι καὶ τῆς ἀφθαροῖας σύμβολα
ἐρατομίζοντας. ἴδωμεν πᾶς πᾶτος πᾶτος πᾶτος πᾶτος
σιν. ἴδωμεν πᾶς πᾶτος πᾶτος ἀθανασίας μητέρα. μεῖζόν μοι
εἴδειν τὸν Χριστὸν ἑρατομίζοντα ἐκ πέφου ἐγειρόμενον, καὶ τὴν
καὶ τῆς θανάτου καὶ τυράννα νικῶν ἀπᾶσάμενος. καὶ φαιδροῖ
φαιδρῶς πᾶς αἰωνίῳ βασιλεῖ προτελέθωμεν. αὐτῆ γὰρ ἐστὶ
πᾶς κρείττος, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς πᾶς αἰῶνας τῆς
αἰῶνος, Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ

Άγιον Πάσχα.

Εἰ ταῖς τῆς Ἁγίας τῶν ἁγίων ἐκκλησίας πρὸς τὴν παρὰ χριστοῦ ἀδελφότητα, καὶ φωνῆς ἀδυνατίας ἢ τῆς θνητῆς ἐκτίσεως φύσεως, ἐτόλμησε μάλιστα αὐτὰς τῆς ἑορτῆς ὑμνήσαι δωρεάς, καὶ δὲ γλώττιαν θητιῆ, καὶ πῆλινον ὄργανον, καὶ μὴ αὐτὸ εἶποι, τί δὲ καὶ φθίζοιτο, ἄπερ ἢ σύμπασα κτίσεις ὁμοφανῆσα πρὸς ἀξίαν ὑμνεῖν ἐκίχουσι, ὑπερβαίνει ἢ ἀληθῶς κτίσεως μέτρον τὰ δώρα τῆς χάριτος, θανάτου ὅς ἀνθρώπων ἐλαυνῆται καὶ ἄδης τῆς πολυετῆς δυναστείας ἀποτίθεται, καὶ ἄλλος ἀνθρώπων ἀμαρτίας νόμον κατὰδικόν, τῆς τῆς χάριτος δωρεῆ βασιλεύειν διδάσκειται. τῆς τοιαύτης δεσποτικῆς ἑορτῆς ὁ φορητός αὐτῆς μὴ τῆς ἀπολαύσεως ἀνθρώπος, κακίων δὲ τῆς χάριτος ἢ λοιπὴ γίνεται κτίσις. Ἐν ἀνθρώπῳ γὰρ μορφή σήμερον ὁ τῆς φύσεως ἀνεκλάττετο δῆμος. ἔπειθ' ἡ Παῦλος ὁ τῆς χάριτος μαθητὴς ὡς εὐαγγελιστὴν. Εἰτις ἐν Χριστῷ καιρὸν κτίσις. καὶ ἀρχαῖα παρῆλθε, ἔδωκε καιρὸν γέγονε τὰ πάντα. μὴ φωνῆ ἐλκυσας τὰ σύμπαντα πρὸς ἀνάγκην. ὁ τῆς κτίσεως δημιουργὸς ἀνάγκη ἢ ἡ δὲ τὸ Σωτῆρος ἀνάγκη κοινὴ τῆς πάντων ὑπάρχει ἀνάγκη. καὶ τὸ Παῦλος ἡμῖν εὐαγγελίζεται λέγων ὅτι καὶ αὐτὴ ἢ κτίσις ἀποθνήσκειται ἐκ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀθανάτου τῆς Θεοῦ. κατέστι τὴν φθορὰν ἀποθνήσκειται, τὴν δουλείαν ἀποθνήσκειται, τὴν ἀδυνατίαν ἀποθνήσκειται, πρὸς ἀμετακίνητα μετασθένται. ἀλλ' ἔτι τῷ γὰρ ἀνθρώπῳ πρὸς ἀφθαρσίαν κληρονομήσει, καὶ ἢ δὲ αὐτὸν ἀφθαρτῆρα ἀνακαταστήσεται κτίσις. Ἐκτίσει μὴ γὰρ ὁ Θεὸς τὴν μέγαντα τούτων τῆς κτίσεως πόλιν, φωνῆ μόνη τὴν πολλῶν εὐαγγελιστῶν ποιοσάμενος. φωνῆ μόνη τὴν ὅλων ἁσίων ἐλκυσας, τῆς δι-

μετργικῆς αὐτῆ σοφίας τὴν δύναμιν ἔδειξεν. ὡς ἐν νεῷ δὲ πε-
 ρίφανεϊ τῆ κτίσει τὴν ἰδίαν εἰκόνα τὸν ἀνθρώπον διμικρῶσαι
 ἀνέστηεν. ἔδει τοιγαρῶν κὶ νεῷ τῆς ἰδίας εἰκότος καινεργεμέ-
 νης, κὶ αὐτὸν τὸν τῆς εἰκότος οἶνον σωματικτίζεσθαι. τίτων
 ἡμῖν ἐγγυητὴς σήμερον ἢ παρῆσα πανήγυρις. δεῖ καὶ τὸν ὁ-
 μικάλειος ἐπράξε Παῦλος. δεῖ ἢ τὸ φθαρτὸν τιτὸ ἐνδύσασθαι
 ἀφθαρσίαν, κὶ τὸ θνητὸν τιτὸ ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. ἀρή-
 κεται ἢ θανάτου νόμον τὸ σῶμα, πῶς τῆς ἀθανασίας εἰσέλ-
 μνον ἀνδρῶν. κὶ χώραν ἔχ ὑφέξει φθορὰ, τῆς ἀφθαρσίας
 ἀπὸ λαμπρότητος. ὡ τῆς μεγάλης τῶν πραγμάτων μεταβολῆς. ὡ
 τῆς ὑπὲρ ἐλπίδας ἐναλλαγῆς. ὡ μεγάλα πένθος εἰς ὀδυ-
 μίαν καταλήξαιτος. ὡ χαρὰς δεξαμένης τὴν συμφορὰν ὡ
 ἀυξήσει γὰρ τὴν δοξολογίαν ἢ τῆς παλαιᾶς κὶ νέας δεδήκεις
 ἐσπίμποις. ἡμῶν ἢ ἐν πᾶσι δειξάσθαι τὸ πρότερον, ἀγεωργῆται ἔ-
 φῆς κληρον ἔχ. φιλιανθρωπίας δεξάμενοι. ἐπιήλθον ὄφεις τοι-
 χαρῦχος τῆς ἀπολαύσεως λησείσας τὴν ἔυφλιαν, κὶ κατὰ κριτο-
 τὸ λησείθον κατέσπασε γῆρας, ὄδον δὲ τῶν τῆ θανάτου τῆς ἐντολῆς
 τὴν πᾶσι βῆσιν. οὐτεῦθον ἀδης πύλας ἀνοίξας τὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων ὑπεδέχετο γέρας. κὶ τί κτησα φύσις φοβερόν ἐποίησε τῶν τι-
 κομῶν τὸν θάνατον. κὶ τῶν ὀδύων ὁ πότος πρόσοδος ἐγένετο
 τίφων. κὶ ὡ πληρονομία ἐκ παρανομίας ὁ θάνατος, ἐκάστῳ τῶν
 ἡλικιωῶν ἀκωλύτως ἀγροῦν. ἐκ ἐμβρύου φειδόμενος, ἐ τὸ τεχ-
 θον παρορῶν, ἐ τὸν ἔφηβον ἐλεῶν, ἐ καταλιμπάνων νεάζοντες, ἐ
 πρεσβύτας αἰδέμενος, ἐχ ἁμαρτωλοῖς συγγνωσκόμενος, ἐ δι-
 κείων κακίλογον αἰχμωόμενος, ἐ Προφήτας παρατρέμενος, ἐχ
 Χερέα παραπεμπόμενος. ἀλλ' ἢ πλωτο κὶ πάντων, ἢ τῆ θανάτου
 σαγνῆ, κὶ πρῶτον ἀρπάξασα. ἐκ ὡ ἰατρὸς τῆ κακῆ. ἐκ
 ἢ ἐπαγόμενος φάρμακον. κὶ τοσαῦται γυμνασί τὴν ζωὴν πα-
 ροδύσασσε, τὴν ἀκόρετον ἐκ ἐπλήρωσαν τῆ θανάτου γαστέρα. κὶ
 ἢ τὸ δεινὸν τοῖς πνεύμασι ἀπαραμύθητον, κὶ στρὸς ἰατρὸν ἀπο-
 ρον, εἰμὴ Χειρὸς σαυρωθεῖς τῆ θανάτου τὴν κυρανίδα κατήγε-

κε, ευχθιμέρω τῶν πολυχρόνιαι τῆ ἀδελφῆ καταστροφῆς βασι-
 σίλειαι, καὶ οὐκ ἔτι πρῶτος πρὸς φιλαθέρωπιαν δραμῶν, καὶ
 αὐτὸς ἑαυτῷ πρὸς τὸ παρὸν γεγονώς ἢ συμπαθέστερος, καὶ ἢ
 οὐκ ἔργῳ τὴν ἀνάστασιν ἔδειξεν. ἀλλὰ καὶ πάλαι κρατή-
 σαυτὸν θανάτον, καὶ τῆς ἀνάστασως ἐφόβει σικκίς. καὶ τῆ
 ἀδελφῆ βασιλείαν ἐτάραττον, ἐλπίδας ἀθανάσιος ἀμυ-
 δρῶς τῆς γυναικὸς Δορθέμης, ἰσοχρόνης τῆς τῆ ἀδελφῆ τυρανίδος
 πᾶς τῆς καταλύσεως ἀνυφάντων ἐντοίας. καὶ σκόπει τὴν ἀπορ-
 ρητὸν πᾶν πραγμάτων οἰκονομίαν. Ἐβελ πρῶτος ὑπὸ τῆ θανα-
 τῆς κατέχεται. ὁ δὲ δόκταις τῆ θανάτου τῆς ἀμαρτίας τὴν
 προφασιν, δίδωσι τῆ φύσει καὶ τῆ θανάτου δικαιολογίας ὑπό-
 θεσιν. εἰ γὰρ ἀδίκως κατέχεται, δικαίως ἀνίσταται, ἀμαρ-
 τῶν γὰρ ἀποθανόντος, ἰχυρότερος δικαζόμενος ὁ θάνατος.
 σαθρὰ δὲ καὶ δικαίων τῶ ἀδελφῆ ἢ ἐγχείρησις. ἀδελφῆς ὁ τῆ θανα-
 τῆς δόξος, δικαίον ἔχων ἀδίκως κρατούμενον. εἰ γὰρ ἢ ἀ-
 μαρτία τῆς τῆ θανάτου βασιλείας ἰχὺς, ὁ μὴ πταίσας ἀδύ-
 θιμος. καὶ τῆ θανάτου ὁ Θεὸς ἐξαρπάσαι τῆ φόνου τὸν Ἀ-
 βελ, τῆτο μὲν ἐπεποίηκε. σιωπῶν δὲ τὴν ἀνάστασιν,
 ἵνα ἄρριξος γένηται θάνατος, δικαίως φησὶν ἄρριξος ἀμαρτίας.
 καὶ τῆτο Χριστὸς ὑπὲρ τῆ κόσμου δικαζόμενος ἔλεγε. οὐκ κεί-
 νος ἔστι τῆ κόσμου τῆτο, οὐκ ὁ ἄρχων τῆ κόσμου τῆτο ἐκβλη-
 θήσεται ἔξω. ἀνῶθεν ἢ ἢ τῆ Ἀβελ. καὶ Χριστὸς προκηήρου-
 σαι δίκην καὶ νίκην. λάβε μοι Παῦλον σιωπῶνται, καὶ ἀπο-
 θανῶν φησιν Ἀβελ ἔτι λαλεῖ, ὅσον αὐτὸν καὶ οὐκ ἀδελφῆ
 ἐπομίσσεται, καὶ ἀδελφῆ τὴν ὁμοιότητα λέγων. φέρει γὰρ μί-
 μνησιν τῆς τῆ Χριστὸς δίκης ἢ τῆ Ἀβελ ἀνάστασις, καὶ τῆτο καὶ
 καὶ θάνατον φθέγγεται, καὶ κατηγορεῖ τῆ φρονέσωντος. ἢ γὰρ
 τῆ βίαν παρῆναι τῆ θανάτου τὴν βίαν ἐπίκασον. ἢ ἔσθω οὐκ αὐ-
 τῆ βοῶναι τὴν γλώσσαν ὁ φόνος, καὶ τῆς τῆ αἵματος δικαιο-
 λογίας ἀνέκοψον, ἀλλὰ ἀθανάτου φθέγγεται γλώσσῃ κρατῶ-
 νται θανάτου. ἢ ἢ τῆ ὑπόθεσις εἰς ἀπολογία ἢ φόνος, καὶ
 ὁ Ἀ-

ὁ Ἀδάμ ἀποκλήρωται. ἢ γὰρ τῆς ἀρχαίας βασιλείας ἐπιβλήσει
 γλῶτταν ἀφραγγοῦ. Ἀβελ πρῶτος πεσὼν, ἢ γὰρ τῆς ἐλ-
 πίδας τῆς φύσεως. ἔφθασεν ἐπὶ τῆς ἐλπίδας, καὶ τὸ πᾶν με-
 ταστάσει, τὸν ἄδην ἀπέφυγεν, διδοκίμησεν βίαν δραστηρίαν
 τὸν θάνατον. ἢ γὰρ τῆς ἐλπίδας Ἡλίας ὁ μέγας ἐδ' αὐτὸς εἴξας τῆς θανα-
 τῆς, τὸ τῆς ξυνοδοῦ παιδίον γελοῦσαι ἐξήρασαν, δι-
 χῆς διωξείας τῆς θανάτου τῆς βίαν νικησάσης, καὶ τὴν ἐξ-
 ἑσθ' ἐπὶ τῆς ἐλπίδας ἐπὶ τῆς ἐλπίδας. Ἡλιναῖος ἐπὶ τῆς
 τοῦ ἀφραγγοῦ, διπλῶν ἐξ ἀπλῆς τῆς χάριτος δεξάμενος. ὅς τὸ
 τῆς Σωμανίτιδος παιδίον ἐξ ἄδης πρὸς βίον δι' ἀρχῆς μετεπέμ-
 πται. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τοῖς τῆς θανάτου ἀφραγγοῦ δικτύοις, καὶ
 νεκρὸς ὢν, ὅμως τὸν ἄδην ἐπέφυγεν, τῆς τῆς σώματος ἀφῆ τὸν
 νεκρὸν φυγαδέσας, καὶ διὰ νεκρὸν νεκρὸς πρὸς βίον ἐκλέπτετο.
 καὶ τὸ Προφήτης τῆς θανάτου νεκρὸς ἐπιζήμιος. τὸ γὰρ Ἡλιο-
 σαῖν' ἁγίου, ἀποκλήρωται ὁ τῆς νεκρῶν ἀφραγγοῦ ἐπὶ ἐλάμβαν-
 κται, ἀλλ' ἀκαρδὲς τῆς ἄδης καὶ τῆς δικαίης τῆς θύρας. ἐν ταῖς
 οἱ τύποις τῆς ἀναστάσεως ἀχίρην φθειρομένην τῆς φύσιν.
 ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωυσέως, τὸ
 νόμος τὸν χρόνον ὅρας τῆς κρείττης προέμελλας. ἐπειδὴ δὲ Χριστὸς
 ἐξ Οὐρανοῦ ἐβήσεν, ἔβησεν μὲν εἰς ἔργον καὶ τὸ γένος ἐλπί-
 σεις, καὶ φωνῆς θεοτοκίης τῆς τῆς ἄδης διλωαίγεται κλειθρα, καὶ δεσ-
 μῶν νεκρῶν ἀπεδίδαν οἱ τάφοι. καὶ κλήσις ἐγένετο, καὶ τὰς
 λωοίγεται. καὶ φύσις ἀφραγγοῦ Θεῶν λωοίγεται τὸν ἄδην κατὰ
 πληττεται. ἐπειδὴ ὁ ἄδης πρὸς τὸν τῆς νεκρῶν ἀφαιρέμενον ἐ-
 βόα. Τί τὴν ἐν Παραδείσῳ συγγραφεὶ ἀναξέπει; τί τὸ καὶ
 τῆς φύσεως καταχίσεις χειρόγραφον; ἐγχαίροις δικαίσις καὶ
 ἀφραγγοῦ ἀχίρην. ἔχω τὸ γῆ εἶ, καὶ εἰς γλῶσση ἀπελδοῦση,
 τῆς γλῶσσης τὸ πρόσμιον. ἀδύρατο μὲν δὴ κατ' ἑα τῆς νεκρῶν
 ἀφαιρέμενος. ἢ γὰρ δὲ ἄρα εἰς Χριστὸς κατεβῆς, παύθημον
 ἀφαιρέσει τοῖς θνήσκουσιν χαρίσεται. ἴσα γὰρ μηδεὶς εἶτι τῆς ἄ-
 δης ἀφραγγοῦ ἀφραγγοῦ, κατεβῆς αὐτὸς εἰς ἄδην Χριστὸς,
 τῆς

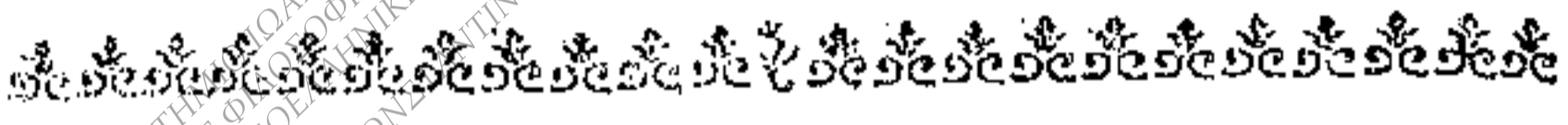
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΑ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2023

καὶ μὴ φοβηθῆναι τὴν σαρκὶ δειλιάζων τὸν ἄδιν, θεότιτος δὲ δύ-
 τάμει καθαιρῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, βραχεὶ χρόνῳ παλαιᾷ
 τῶν νόμων χατεμιῶν χειρόγραφα, ἵνα ἀνθρώπος εἰς Οὐρανὸν
 ἀναγῆται· Οὐρανὸν, τὸ ἐλπίθερον τῆς θανάτου χαλῆον, ἀφθα-
 ρσίας καταγῶγιον, δικαιοσύνης ἐργαστήριον. Ἐν ταῖσι ἐβα-
 πτίδης τοῖς ἀγαθοῖς τοφάτισι. ἀρραβῶν σοι γέγονεν ἀσά-
 σεως ἢ τῆς χάριτος μύσις. ἐνέχυρον τῆς ἐν Οὐρανῷ διαίτης
 τὸ βάπτισμα. ἐμιμήσω τῆς καταδύσει τῆς Διαστός τὸν τάφον.
 ἀλλ' ἀέδου πάλιν ἐκείθου, τῆς τῆς ἀσάσεως ἔργα πρὸ τῆς
 ἔργων θεώματος. ὡν εἶδες τὰ σύμβολα, τῶν ἰσοπέχῃ τῶν
 ἀράγματα. δέχῃ Μάρτυρα τῆς λεγομένην τὸν Παῦλον λέγο-
 νται· ἐστὶ γὰρ σύμφυτοι γεγόνηται τῶ ὁμοίωματι τῆς θανάτου αὐτῆς,
 ἀλλὰ καὶ τῆς ἀσάσεως ἰσόμεθα. καλῶς τὸ σύμφυτοι· φυτεία
 γὰρ πρὸς ἀθανασίαν τὸ βάπτισμα, ἐν Κολυμβήθρα φυτεία
 αὐτῆς καὶ Οὐρανῷ καρποφορήσα. ἐκεῖ τῆς Πνεύματος ἢ χάρις
 ἰσορρήτως ἐργάζεται. καὶ μὴ τῶ τῆς φύσεως συγγίει ἀγνοή-
 σης τὸ θαῦμα· ὑπηρετεῖ πρὸς τὴν χεῖρα τὸ ὕδωρ, δημιουργ-
 γει δὲ τὴν ἀναγέννησιν ἢ χάρις· ὡς ἐν μήτρᾳ τῆς Κολυμβήθρα
 ἀν' ἐμβολιόμῳ ἀπαλλάττει· ὡς ἐν χαλκῶ τῶ ὕδατι
 τὸν κατιόντι ἀναχαλκῶει· δίδωσιν αὐτῶ τῆς ἀθανασίας
 μνησείαν· ἀσάσεως σφραγίδα χαρίζεται· τῶν σοι τῆς
 θαυμάτων ὡ νεφώτις, καὶ ἢ ἀμφίσις φέρει τὰ σύμβολα
 ἰσοβλεψῶν εἰς ἑαυτὸν τὰς τῆς ἀγαθῶν εἰκόνας φορῶντα. λαμ-
 πόρα μὴ γὰρ καὶ θαυγῆς ἢ ἐδῆσιν, τῆς ἀφθαρσίας ζαχαρῆ-
 σα καὶ σύμβολα, ὁδοῦ σοι λυκῆ καθάπερ λαθῆμα τῶ κε-
 φαλίῳ λαοφίγγει, τῶ ἐλευθερίῳ κηρύττασα. ἢ χαρὶς τῆς
 καὶ τῆς Διαβολῆς νίκης πρὸς φέρει μύματα. ἔδειξε γὰρ σε Χρι-
 στῆς ἐγειρόμῳ, καὶ μὴ σύμβολοις, δείξει δὲ μὴ μικρῶ καὶ
 ἐν ταῖς ἀράγμασι, ἐὰν τὸν χιτῶνα τῆς πίστεως μὴ ταῖς ἀ-
 μαρτίας ρυπαρώσῃ, ἐὰν τὴν λαμπάδα τῆς χάριτος ἀποποιῆς
 καὶ κακοβέβαιον ἀράξῃ, ἐὰν εὐὸν τῶ πνεύματος ἀφουλά-

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ἐπιτομή σέβασον. τότε σαφῶς ὁ Δεσπότης ἐξ Οὐρανῶν μὲν φέ-
ρας κ' ἐπιλυθρόπτε βόης ἀναβοήσας· δευτε οἱ ἀλογημένοι
τῷ Πατρὸς με, κληρονομήσασαι τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βα-
σιλείαν καὶ καταβολῆς κόσμου. αὐτῶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ

Ἐπιτομή, ἢτοι τῷ Θεῷ, καὶ εἰς τὴν Νεοφυσίαν.

Χριστός ἐγενεθῆς ἐκ πατρῶν ὄντων καὶ ἀνθρώπων πῆν ζῶντων
ἐν τῇ γῆ τὸ πολίτευμα
κατὰ Οὐρανῶν μετασῆσας, τὰς τῷ πανηγυρίζειν ἀφορμὰς ἐδώ-
κῆς μάρτυς καὶ εἰρημίας Παῦλος ὁ τῷ Χριστῷ ῥημά-
τιον ὄργανον καὶ γλωττίαν κηρύττων· ἡμῶν γάρ φησι τὸ πο-
λίτευμα ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ ἧς καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμε-
θα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ τίς γὰρ ἀπεκδεχόμενος, ταῖς ἐλ-
πίσιν ἔχ' ἐφορτίζει; τίς τὴν τῷ σωτῆρος ἐπιδημίαν λογισμῶ
φωταζόμενος, ἢ παραλαμβάνει χαίρων καὶ πραγμάτων τῷ
πειρῆς; τίς δὲ Βασιλέως θνητῶν κἀθόδου ἐσομένην ἀπέσας,
ἐκ ἀνίσσεται μὲν τὴν διάνοιαν, ἀφραίνεται δὲ τὴν ψυχὴν,
παρατρέχων τῷ πόθῳ τῆς θείας τὸν χότον; τότε συγκινεῖται
μὲν δῆμα· σκιρτῶσι δὲ παῖδες· χοροῦσι κόραι· πορευθῆν-
ται τὸ γῆρας ἀειρεῖσθαι βιάζονται, ταῖς ἐλπίσιν ἀκμάζοντες·
καὶ χαρεῖ δὲ πάντων ἢ τῆς βασιλικῆς παρουσίας πανηγυρις·
τί ἐν αὐτῷ εἰποῖ τις, ὡς ἀγαθόμενος Χριστῷ Βασιλέως ἀδυνα-
τος; ἔχ' ἵνα πόλεις φαιδρῶν, καὶ πύργους ἐγείρη, καὶ ἵνα δω-
ρεὰς ὡς ἀρχὴν παταμίας τῶν χότων, ἀλλ' ἵνα τὸ τῷ ἀνθρώ-
πων ἀδυνασίαν ἐνδύση γένος, καὶ θανάτῳ λησδόμενον ἐν
αὐτῷ χαρεῖ Οὐρανῶν κατοκίση; σήμερον εἴφη πάλιν μὲν
τῷ

τὴν ἀνάστασιν ὁ Χριστὸς, δούτερά θεῶν βεβαιότερων τῶν πίσι
 τῆς ἀνάστασως ἀπεργαζόμενος. ἔφθη δὲ, τῆς θυρῶν κλεισ-
 μόνων. ὁ γὰρ τὸν ἄδιν δείξας ἀτείχιστον, ἐκ ἐδέετο θυρῶν
 πρὸς τὴν εἴσοδον. ὅτι γὰρ προσάττει Θεός, τῆς συνηθείας
 ἀργῶσιν οἱ νόμοι. ὅτι τῆς θαλάττης ἐβάδιζε πρότερον, καὶ
 ἡ ῥέσση φύσις τῆς σαρκὸς ποσὶν ὑπερῶνυτο, καὶ βή-
 μιαι ποδῶν ἐμετρεῖτο τὰ κύματα, καὶ τὸ πέλαγος πρὸς τὴν
 χεῖραν εἰς ἔδαφος μετεπήγνυτο. εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς κλεισ-
 μόνων τῆς θυρῶν. καὶ τοὶ τῆς ἀνάστασως ἡσομνῆς, ὁ τῆς τῆς
 κεκύλισο λίθος, καὶ ἡ τῆς μνήματος ἀεσόματο θύρα. ἀλλ'
 ἐκεῖ μὲν ἐδείχθη, ὅτι ἄπερ ἔπαχεν ὁ τάφος ὄρωμος, ταῦ-
 τε ἔπαχεν ἀοράτως ὁ τάφος τε καὶ ὑπέμνε. καὶ ὠσιγομνῆς τῆς
 μνήματος ἀθύρατον ἀσῆλαιου ὁ θάνατος ἀπηλέγχετο. εἶδε
 γὰρ συνητογυμνῆσαι τῆς ἄδιν τὸν τάφον, καὶ τοῖς ὄρωμοῖς τῆς
 μὴ ὄρωμα σιλιτόλεσται. ἐνταῦθα δὲ τῆς θυρῶν κλεισ-
 μόνων εἰσέρχεται, ἵνα οἱ πρὸς τῆς ἀνάστασως ἀπιστῶντες ἐκ-
 πλαγῶσι τὴν εἴσοδον, καὶ χειραγωγηθῶσι πρὸς τὸ θαῦμα
 τῆς θαύματι. ἀνάστασιν ὁ Χριστὸς πρὸ τῆς μαθητῶν ταῖς γυ-
 ταξίν ἐωρᾶτο, καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς Ἀποστόλοις ἀηγγελίζου-
 σο τῆς Χριστῆ τῆς ἀνάστασιν. καὶ τῆς εἰκότως, ἔπειθ ὁ τῆς
 Εὐας ἐπήρεια τῆς διαβόλου πρὸς ἐπέπτο. ὅθεν γὰρ εἰδῆσαν
 ἡ νόσος, ἐπέπτο ἡ θεραπεία προέρχεται. ὅθεν ὁ θάνατος
 ἤρξατο, ἐκεῖθεν ἡ ἀνάστασις φαίνεται. γυνή καὶ τῆς πρὸς
 βάσεως αἰτία, καὶ τῆς ἀνάστασως κήρυξ. ἡ τὸν ἀπῶτον Ἀδάμ
 πρὸς πτώσιν χειραγωγήσατα, τὸν δούτερον Ἀδάμ ἀνάστασιν
 μαρτυρεῖται. ἔφθη τοίνυν καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ὁ Χριστὸς ἐν
 οὐκίσκῳ μικρῶ κικρυμμένοις, εἰσελθὼν τῆς θυρῶν κλεισ-
 μόνων. ἀπιστῶν δὲ τοῖς λεγομένοῖς, καὶ μὴ παρὰ τοῖς ἡσο-
 μέοις ὁ Θεός, ποδῶν τῶν θεῶν, τῶν ἀκοῶν ἀπετρέ-
 φει. ἐφρατε τὰς ἀκοῶς, τῆς ὀφθαλμῶς ἀναπετάσαι βυλό-
 μενος. ἐπλήσθη τῆς πόθου ἡς πρὸς τὸν ἐξέδόμενος. εἰ
 καὶ

μὴ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῆς ἡλῶν, καὶ βάλω
 τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτῆς, ἢ μὴ πισύσαι. ἀπλη-
 στος πρὸς ἄπιστον καὶ μὴ πισύων ὁ Θεὸς. ποροβάλλεται
 τὴν ἀπιστίαν, ἵνα ὑπολαύσῃ τῆς θεωρίας. λύσει με φησὶ
 τὴν ἀπιστίαν φησὶς. βάλω με τὸν δάκτυλον εἰς τὰς τύπας
 τῆς ἡλῶν. Διαπόττω ὃν ποθῶ περπύξομαι. μεμφάδω
 τὴν ἀπιστίαν, καὶ χειρᾶδω τὴν θεωρίαν. ὡς ἄπιστος ἴδω,
 καὶ ὡς Θεὸν περπύξομαι, καὶ ὑπολαύσω. ἴδω χεῖρας ὀρυχ-
 θείσας, δι' ὧν αἱ ᾠδὲς τῆς Ἄδὰμ ἐθεραπεύθησαν χεῖ-
 ρις. ἴδω πλευράν, δι' ἧς ὁ ἐκ τῆς πλευρᾶς ἀνήρητο θάλασος.
 Θεότης καὶ ἐκ ἀκροατικῆς τῆς Θεότητος γινέσθαι θέλω. τῆ δικ-
 γήσει πλέον πρὸς ἐπιθυμίαν ἀνάπομαι. δι' ὧν εὐαγγελίζε-
 σθε, καὶ τῶν τῆν ὀδυύμω μοι ἐπαύξετε. ἐγὼ δὲ με θεραπεύ-
 σω τὴν αἴαν, τὴν ἀπιστίαν ποροχειζόμενος. ἀλλ' αὐθις
 παρῶ ὁ Θεότης, καὶ λύει τὰ μαθητῶν μὲν τῆς αἴας τὴν ἀπι-
 στίαν. μάλλον δὲ ἐκ τῆς ἀπιστίαν ἔλυσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυ-
 μίαν ἐνεπλήρωσεν. παρῶ πάλιν, τῆς θυρῶν κελεισμῶ-
 νων. ἀπιστικῶν θία πισύται τὴν ἀπιστικῶν ἀνάστασι,
 καὶ πάλιν διπλασιάζει τὸ θαῦμα, ἵνα πληροφορήσῃ τὸν Θε-
 μῶν. βάλω φησὶ τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὸν τύπον τῆς ἡλῶν.
 ἄζητες ὑπὸνται, παρόντος ὑπολαύσον. οἶδά σε τὴν ἐπιθυ-
 μίαν καὶ σιωπῶντος. πρὸ τῆς λόγων τὴν γνάμω ἐπίσταμαι.
 ἡκβόν σε τῆς ῥημάτων καὶ μὴ βλεπόμενος. παρήμω ἀπιστικῶν
 καὶ μὴ φαινόμενος. ἐνεδίδων τῆ ἀπιστίαν καιρὸν, ἵνα σε τὴν
 ἐπιθυμίαν θαυμάσω. βάλω τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὰς τύπας
 τῶν ἡλῶν, καὶ βάλω τὴν χεῖρά σου εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ
 γίνω ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. ὁ δὲ Θεὸς ψηλαφήσας, καὶ τῆς ἀπι-
 στίαν ὄξορῆσας, πίσει εἰλικρινεῖ, καὶ πόθω θεωρητικῶν κέρραθ'
 ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Χειρῶν ὅτι
 εὐρακάς με πεπίστῶνας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πι-
 στεύσαντες. κήρυξον Θεῶν, τοῖς μὴ εὐρακόσι μου τὴν ἀνά-

σασι· ἔλκυσον τὴν οἰκονομίαν ἐκ ὀφθαλμοῖς, ἀλλὰ λό-
 γοις πισύρασαν· πρὸς μέληθε βαρβάρων ἔθνη καὶ πόλεις· δίδα-
 ξον αὐτὰ ὅπλων Στραυρῶ θωρακίζεσθαι· κήρυξον μόνον, καὶ
 προσκυλλῶντες πισεύουσιν· ἐκ ἀπαιτιθῆσθαι παρ' αὐτῶν τὴν
 θῆσαν τὴν ἐμὴν· εἰπέ τὴν κλήσιν, καὶ ὄρα τὴν πίσιν· μα-
 κάραιοι γὰρ ἀληθῶς οἱ μὴ ἰδόντες με καὶ πισεύσαντες· τοιοῦτος ὁ
 κολοκας ἔτος τῆς Δεσποτικῆς στρατῶς, αἱ τῆς πνευματικῆς κολυμ-
 βήθρας εὐδύνες, τὰ ἔργα τῆς χάριτος, αἱ γουργυαὶ τῆς Πνεύ-
 ματος· ἐκ ἰδόντες ὑπήκουσαν, ἀλλὰ ποθῶντες ἐπίσδυσαν·
 ἐπέχρισαν Χριστὸν ἐκ ὀμμάσι σώματος, ἀλλ' ὀμμάσι πί-
 στως· ἐκ ἔβαλον τὰς δακτύλους εἰς τὰς τύπας τῆς ἡλῶν, ἀλλ'
 λα τῆς Στραυρῶ πρὸς ἀπλανεύτες, τὸ πάθος ἠανάσαντο· Δευτο-
 τικῆς πλοῦρας θῆσται ἐκ ἐχθρόντο, ἀλλὰ χάριτι δεσποτι-
 κοῖς σιωπήθησαν μέλεσι, κρατῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν τῆς Δε-
 σποτικῆς φωνῆ· μακάραιοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πισύσαντες· οἱ μὴ
 ἰδόντες, καὶ Χριστῶ σιωπηθῶντες· σήμερον ἰδοῦθε τὴν φο-
 ρημῆν ἐθῆται, ἀλλὰ μὴ ἰδοῦθε τὴν κερυμῆν σφρα-
 γίδα· ἰδοῦθε τὰ φαινόμενα σύμβολα, ἀλλὰ μὴ ἰδοῦθε
 θε τῆς στρατιῆς τὰ γνωρίσματα· ἰδοῦθαι τὴν ἀμφίαντιν,
 ὡς τῆς Χριστῆ στρατιῶτα, ἀλλὰ μὴ γυμναθῆς τῆς ὀπλων τῆς πί-
 στως· νῦν σοὶ μάλιστ' αἰχμῆ τῆς πανοπλίας· νῦν γὰρ κατὰ
 εὐ πλεον ἢ πρὸς ἐμποροῦσαν ἐχθρόντο ὁ πολέμιος· ὡς αἰχ-
 μάλωτος ἢ καὶ δούλος τῆς ἐχθρῆς, τὸ κρατεῖν ἔχων ἐκεῖνος,
 τῆς πολεμεῖν ἐκ ἐφρόντιζον· ἐπειδὴ δὲ πρὸς Χριστὸν μετεπέχ-
 θης, καὶ φυγῶν πρὸς ἐχθρόντο, τῆς Δεσποτικῆς προσέδραμες, καὶ
 λύκῃ ἀποκηθῆσας, σιωπηθῆς τῆς ποιμνῆς, ὡς παλαιὰ σε
 θῆσαν μετέρχεται, καὶ μάχεται πολυφόπας ἐρημηχάνομος δό-
 λης· πρὸς ταύτην ἡμᾶς τὴν ἀδούταξιν, ὁ μακάριος ἀλεί-
 φων Παῦλος, στρατηγῆς, καὶ ἀποχειρίζεται ἀδούταξιν,
 ἐκ ἔστιν ἡμῖν, λέγων, ἢ πάλιν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ
 πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὰς κοσμοκράτε-

ρας τῷ σκότεις τῷ κελῶνος τάτι, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιη-
 ρίας. ὄρας εἶφος πολυμικόν, καὶ ζέουσιν μάχην; ὑπὲρ τί-
 των ἂν ἄρα ὁ πόλεμος; ποῖα τῆς μάχης τὰ κέρδη; αὐτὸς
 ἐπάγει λέγων ὁ στρατηγός· ἐν τοῖς ἐπερωσίαις, τετίσιν ὑπὲρ
 τῶν ἐπερωσίων κτήμάτων, ὑπὲρ τῆς ἀφθαρσίας ὀπλίζῃ, καὶ
 ὑπὲρ ἀξιοσύνης πολεμῆ. ὑπὲρ τῶν σωεῖναι Χριστῷ ἀδελφότη-
 τη. ταῦτα γὰρ ἐπερωσία κτήματα· ταῦτα ἐκεῖνος ἀφελέθει
 βέλεται. ἀλλὰ μὴ φοβηθῆς, ἢ ἀφίηγί σε πολεμῶντα γυ-
 μνόν, καθοπλίζει δὲ τοῖς ὀπλοῖς τῷ Πνεύματος. καὶ μοι
 βλέπε τῶν ὀπλων τὴν ἀσραπὴν φοβεράν ἡσασ τοῖς ἐχθροῖς
 φησὶ γὰρ ἔγω. σῆτε ἂν τοξιστάμοις τὰς ὀφύας ἡμῶν ἐν
 ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ
 ἐποδησάμοι τῆς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τῆς Εὐαγγελίας τῆς εἰ-
 ρμῆς. ὅτι πᾶσι ταῖς ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
 ἐν ᾧ διωθήσεθε πάντα τὰ βέλη τῶν πονηρῶν τὰ πεπυρωμένα
 σβέσαι, καὶ τὴν κεφαλαίαν τῶν σωτείων δέξασθε, καὶ τὴν
 μάχαιραν τῷ πνεύματος, ὃ ὄσθι ῥῆμα τῷ Θεῷ. πρὸς ἀορά-
 τῆς ἐχθρῆς, ἀοράτοις ἐκόσμησον ὀπλοῖς. τοιαύτη μὲν ἡ τῶν
 ὀπλων ἰσχὺς. ὅτι δὲ τὰ τῆς ἀδελφότητος, καὶ μὴ φαίνεται
 γίνεται, σκόπησον ἕτως· εἰ γὰρ τὸν Χριστὸν πειράζειν ἐκώ-
 νησον ὁ διάβολος, ἀλλ' ἀνακατωχίας ὑπερβολῆ καὶ κατὰ τὸ Δι-
 ἀποτα τετόλμηκε, πῶς τῶν κατὰ μηχανημάτων παύσεται,
 εἶδε τὸν Χριστὸν βαπτισθέντα (σὺ δὲ σκόπει τὸν καιρὸν ὃν ἠ-
 φώτισε) καὶ τότε πρὸς τὸ πειράζειν ἠγέρθη· εἶδεν ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ πειράσαστα, καὶ συνεργῶν τῆς πείρας τὴν πῆναι ἐλάμ-
 βανον, εἶδ' αὐτῆς τῆς ἔοφης τὴν χεῖρα μηχανημάτων ἐλάμ-
 βανον ἀφείς, ἀλλὰ προσελθὼν πειράζειν ἐπεχείρει, καὶ λέ-
 γει· εἰ ἕως εἰ τῷ Θεῷ, εἰπὲν, ἵνα οἱ λίθοι ἔσονται ἄρτοι γαστρι-
 ται· μονομαχί τῶτο λέγων· ἕως Θεῷ σοβαρόν καλεῖται
 ἡπατίθης ὀνόματι, προσηγορία γυμνῆς ἀνάγκης σεμνῶν
 πεινῶντα βλέπω, καὶ ἕως Θεῷ ὀνομάσω; ἡ τιμὴ τῶν πατέρων

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΤΑΣ. 137

ἰοθεύεται, θεράπευσον τὴν χεῖρα τῆς θαύματι. ὅπως
 σώσῃ οἱ λίθοι προσάττοντι, καὶ γὰρ πισύσω τῆ κλήσει.
 αἰδιδῶσιν ἐκεῖνοι ἑθίσταγμα, καὶ συζέχω τῆς θαύματι.
 δέξονται τὴν φωνὴν, καὶ συντίθεμαι τῆ τιμῆ. ἀλλὰ χρ-
 στικοῖς ἐτοξόειο ῥήμασιν. καὶ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἀν-
 θρώπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορομύω δὲ σώμα-
 τος Θεοῦ. ἀλλ' αἰχλωθεῖς τῆ παροτέρῃ πάλῃ, καὶ δευτέρῃ
 πείραν προσήγαγε. ῥίζον φησὶν σαυτὸν ἀώδου κατὰ γέ-
 χηπται γὰρ, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελείται πᾶσι
 σῶ, καὶ δευτερεύσει ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἀλλ' ἤκου-
 σε πάλιν, καὶ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. καὶ ἐκ
 ἐνάρησε δευτέρῃ πτώσει, ἀλλ' ἐπάγει καὶ τρίτῃ μηχανῶν
 προσδοκία νέκυσ πρὸς πτώσιν δευτερεύσει. ταῦτα γὰρ σοι
 πάντα δώσω φησὶν, ἐὰν πέσῃς προσκυλήσῃς μοι. ὅρας μη-
 χημάτων γοργότητα; ὅρας ἀπάτης πᾶσι καὶ ἀλλὰ ζῆς
 καὶ μόνως ἴσως ἰδέας πειρασμῶν εἶναι νοόμενος τῆ τῆ
 ἀειθμῆ παρεπόμῃος χήματι, ἅπαν δὲ πειρασμῶν εἶδος
 ἀρα ἐν τοῖς ζῆσι πᾶσι χεῖται. καὶ γὰρ αὐτὸ ἐπαύσατο πειρά-
 ζων, εἰ μὴ πᾶσιν αὐτῆ τὴν φωνὴν τῆς βελῶν ἐκείνη
 σῶ. πάσας γὰρ τὰς ἐξ ἡδονῆς μηχανὰς δὲ τῆς πᾶσι τὴν
 βρῶσιν ἐπιθυμίας προσήγαγε. μὴ προσβῶλη τὴν τῆς ὀρέ-
 ξων ἀκατήσῃς συγγύειαν. εἰπὼν δὲ, ῥίζον σαυτὸν, τὰς
 ἐκ μεγαλαυχίας μεθόδους ἐκίνησε. τὸ δὲ, ταῦτα πάντα σοι
 δώσω, καὶ χαλεπωτάτῃ τῆς ἁμαρτημάτων ῥίζων τὴν φη-
 λαργυρίαν εἰσήγαγε. ἅπαν γὰρ εἶδος ἁμαρτημάτων ἐκ μιᾶς
 κούτης φύεται ῥίζης. καὶ πᾶσι ἀνθρώποις ἁμαρτία χάρων
 καὶ ἔχει μὴ δὲ τῆς οὐδέσῃ. ἢ γὰρ δὲ ἡδονῆς τίξω-
 σκει, ἢ δὲ δόξης τοξόει, ἢ χημάτων ἔρωτι πρὸς πλημ-
 μέλειαν ἔλκει. γυμνωθεῖς ἐν τῆς βελῶν, τότε τῆ τοξόει
 ἐπαύσατο. καὶ γυμνῶν ἡμῶν αὐτὸν ὁ Χεῖρος τῆς μηχανῶν
 τῶν κατέσῃσεν, ἀσφάπτως αὐτῶ πρὸς ἀκίβας ἐργασίμους ο

γινώσκεις τῆς δόξης κατέστησεν, εὐχέριωτον αὐτὸν τοῖς ἀν-
 θρώποις ποιήσεις. τοῖς δεσποτικοῖς τοίνυν ἀγάσῃ τὴν ἐν-
 κλινὴν κερδαίνου. Χριστὸν πολυμάχον, οἰκεία σήσωμεν τρό-
 παια. μὴ ῥυπαρώμεν τὸν χιτῶνα τῆς πίστεως, ὃν ἡ χά-
 ρις ἐξέφανε· μὴ δώρῃς ἀτιμάσης, ὡς ἠδὲ Θεὸς ἔλαβες.
 ἐπέσει τὸν εἰδωκότα, καὶ τὸ δοθεὶν ἐξοφύλαξον· εἴτιμος μαργα-
 εῖτη φύλαξ, ἢ ἀλεργίδος κατασῆς βασιλικῆς, ἄρα ἔκ αὐ-
 μέχει θαλάτταν τῆς φυλακῆς ἐπεδείξω τὴν ἐπιμέλειαν; ἀλλὰ
 κὼς μαργαεῖται μόνον, ἔδδ' πορφύρας, ἔδδ' κτήματος ἀπλῶς
 βασιλέως, αὐτὸ δὲ τῆ δεσπότης κατεπιστεύθης τὸ σῶμα. μάλο-
 λον δὲ τί λέγω κατεπιστεύθης; αὐτὸς γέγονας σῶμα δεσπο-
 τικόν. μέλος ἐγένετο Χριστοῦ. ἐκεδύσω Χριστὸν κατὰ τὴν τῆ
 Παύλου φωνῆν. ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθησαν, Χριστὸν
 ἐκεδύσαντο· μὴ γὰρ τῆ Χριστοῦ προδότης μελῶν. ὑπῆρξας
 τῆ Πνεύματος κατοικητήριον, καὶ μέλος τῆ ἐν ἔρανοῖς βασι-
 λεύοντος. ἀρεταῖς ἐν τῷ δώρον φυλάξωμεν. σωφροσύνης ἐπι-
 μεληταὶ κατασῶμεν. φιλανθρωπίαν μετέλθωμεν. ἐλεημοσύ-
 νην προχειρισώμεθα. ἀπιστίας ἰὸν ὑποτιναξώμεθα. δόλου
 ὑποστροφώμεν τὸν τῆ διαβόλου φίλον. μισήσωμεν τὸ ψεῦδος
 τῆ πολεμίας τὸ ὄργανον. μιμησώμεθα τὸν μακάριον Παῦ-
 λον, ὃς βαπτισθεὶς ἐκήρυττεν, ὃν παρὸ τῆ βαπτίσματος
 ἠλάσσε. μιμησώμεθα τὸν τῆς Αἰθιοπίας Εὐνάχον, ὃς ἐ-
 ὁδῶ τυχῶν τῆ βαπτίσματος, ὁδὸς αὐτὸς τοῖς πιστεύουσι τῆ
 Αἰθιοπῶν ἐγένετο. πολυπλασιάσωμεν τὸ τῆς χάριτος πύ-
 λαντον, ἵνα τῆς πολυεύκτη φωνῆς ἀκέσωμεν τῆ δεσπότη
 λέγοντος· εὐ δάλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ἐπὶ ὀλίγα ἢς πιστὴς,
 ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἰσελθε εἰς τὴν χάριν τῆ Κυ-
 ρεύσης. αὐτῆς ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τὴν αἰῶνα τῆ
 αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ

Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, Λόγος α΄.

ΟΥκ οἶδα ποῖα χήσομαι γλώττη πρὸς τὴν πα-
 ρήσις ἐορτῆς εὐφημίαν. ποίω δὲ σόματι τὰ ἀρμότ-
 τουται τῷ ἑρασίῳ φθέγγομαι θαύματι ἑρασίον ἢ τὸ σή-
 μερον, ὡς ἴσθι, μυθήειον, ὡς ἀνάθου τὴν ἀρχὴν ἐχνηκός.
 ἔθου ἢ κατέβη, ἐκεῖ πάλιν ἀνέβη Χριστός. ὁ ἢ κατα-
 βὰς αὐτός ἔστι φησὶ καὶ ὁ ἀναβάς. κατέβη δὲ ἵππον, καὶ ἀ-
 νέβη, ἔπειτα γράφων τὸν ἀκατάχεται τόπον, ἔδω ἔν μίρεν
 τὸν πιστευχὲ κανονίζοντα, ἀλλὰ τῷ τῆς οἰκονομίας λόγῳ
 τὸν ἀκατάληπτον ἐφθάσαι πιστεύω. ἔπειτα ἢ κατελθὼν ἔλι-
 πε τὸν ἑρασίον, ἀδὲ ἀναβάς καὶ τῆς γῆς χλωδαίς, ἀφῆκεν
 ἡμᾶς. τὸν ἑρασίον ἢ καὶ τὴν γλῶσσαν ἐγὼ πληρῶ, λέγει Κύ-
 ριος ὡσε τιμῆς ἐπάξιον καὶ δέον τὸ θαῦμα. τὸ ἢ πᾶσι
 φύσει, φόβου τῆ φύσει ἄνθρω. ὡσαύτως ἢ ἄνθρωπος Ἀγ-
 γελον ἰδὼν ἐπὶ γῆς, κάμπτει τὸν αὐχένα, ὀρθοῖ τὰς ἑί-
 χας, καὶ τὸ τῆς ὀπτασίας κίτιον καθ' ἑαυτὸν συζητεῖ.
 ἔπειτα δὴ καὶ τὰ τῆς ἀσωμάτων τόντων τὰ γαματα, σῶμα βαῖνον
 ἐπὶ κεφαλῆς ὀρῶντες, σὺ φόβου τί τὸ ξένον ἐζήτην τῆ
 θαύματος καὶ τῆς ἐροῦνης τεκμήριον τὸ Δαβιτικὸν ἡμῶν
 λόγιον, ὅπερ ὡς πυθαμῶν τῆς ἀνω Δυνάμεων πᾶσι τῆ
 παροφῆτε βεβόητο. πῶς ἔστιν ἔτις ὁ βασιλεύς τῆς δόξης; τὸν
 ἢ ἐν τῆ φαινομένη σαρκὶ σαρκωθέντα τέως ἐκ ἡδυσίας,
 ἔως ἢ πάλιν ἀντήκασαν, τὸ, κύριος τῆς Δυνάμεων αὐτός
 ἔστιν ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης. ἐν ἢ τῷ ὄρει τῆς ἐλαιῶν
 Χριστός ἀναβάς, καὶ τῆς τῆς ἑρασίων λαβόμενος κορυφῆς, τῆς
 μαθητῶν ἐκείσε τὸ σίφος ῥυθμίσας, αἵρεται ὀρώντων

αὐτῷ μεταρσίῳ φορά, πρὸς ἔρανόν ἀνορμῶν ἐκ γῆς, ὡς
 σαρκὶ μεριζόμενος, θεότητι δὲ τῷ παντί συμπληρούμενος,
 μᾶλλον δὲ μὴ χωρέμενος. τοιοῦτος ἦν ὁ δεσπότης ἡμῶν Χρι-
 στός, καὶ σωτὴρ Ἰησοῦς· καὶ ἐν γαστρὶ κυοφορούμενος, καὶ τῷ πα-
 τρὶ συγκαταζόμενος· καὶ ἐκ γυναικὸς τικτόμενος, καὶ πα-
 τικτόμενος ἑξαπλασίτων ἐν μήτρᾳ παιδίον· καὶ ἀπαργυρούμενος
 μετ' ἰόνον ἐν βάνισι, καὶ τὸν ἔρανόν περὶ βάλανων νεφέλαι,
 καὶ ἐν φάτιν ἀνακλιόμενος, καὶ ἐν ἀπεράτοις αἰῶσιν ἀνα-
 παύόμενος· καὶ παρθενικῶ μαζῶν γαλαχέμενος, καὶ ἔορτῃ
 πάσῃ σαρκὶ πυρεχόμενος· καὶ μητρικαῖς ἀγκάλαις ποθη-
 φιρόμενος, καὶ τοῖς Χερυβίμ ἐποχόμενος· καὶ αὐξῶν, καὶ
 πάσῃ μήτρᾳ τιθεὶς ἡλικίαν· καὶ ἐπ' ἀκρων κυμάτων περὶπα-
 τῶν, καὶ καθ' ὁδὸν κοπρῶν· καὶ ἐν Ἰουδαίᾳ περὶ Ἰουδαίων
 κραιπόμενος, καὶ τῷ παντί μὴ χωρέμενος· καὶ σαυρῶ τῆς
 χειρὸς ἡλέμενος, καὶ πλὴν γλυῶ ἐν τῇ ὄρακι θέμενος· καὶ
 θνήσκων, καὶ θανάτῳ κτείνων τὸν θάνατον· καὶ νεκρούμενος,
 καὶ τῆς νεκρᾶς αἰσῶν· καὶ τῆς γῆς μὴ χωριζόμενος, καὶ ἐκ
 ἔρανόν ἀναλαμβάνόμενος. νεφέλη γάρ φησιν ὑπέλαβεν αὐ-
 τὸν ὑπὸ τῆς ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἔλαβεν, ἀλλ' ὑ-
 πέλαβεν· διηλοὶ ἦν, ὡς εἰ πέλειχε τὸν ἀχώρητον, ἀλλ' ὑ-
 πέλαβεν τὴν ἀκαταλήπτῃ τὸ νέφος ὑπέστρωθη ποσσίν. ὁ δὲ μάλ-
 ιστα θαῦμα αὐτῶ πρὸς τῆς ἀποστόλων πρὸς αἰθέρα ἐδέσμε-
 ροφάς. ἀπενίζοντες γάρ φησιν ἦσαν εἰς τὸν ἔρανόν, πο-
 ροβόμενα αὐτῶ. ἀπενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν ἔρανόν, ἐχάπλω-
 ῶντες, ἀλλ' ἀπενίζοντες. σνώτονον ὄμμα πρὸς τὸ πᾶσι-
 φρον ἐσήειζον ὄμμα. καὶ τοσῆτον δὲ οἶμαι τὸ βλέμμα, ὅ-
 σον ἐρόβην κατέτειναν τὸ φρόνημα. τίποτε ἄρα ἐνοῶντες τὸ
 ἔσόν τῶτο θεώρημα; αἰθεροβάτης ἡμῶν καὶ σώματος ὁ δι-
 δασκαλός. λαμπορᾶν ὑπὸ πόδας ταινύσας ἔχει νεφέλαι,
 φέρει πλὴν φέρονταν, γῆθεν φιρόμενος. ἰὼ πατεῖ πρὸς ἴ-
 λος ἀέλλει ποδί. τὸν ὄπῃ τῆς θαλάττης περὶπατοὶ πάλιν

ἐμιμήσατο. ὡς τότε ἐπὶ ὑδάτων, βαίνει καὶ κυῶ νέφει ὑδρο-
 τόνῳ. ἕρα χεῖς σώματος πρὸς τὰς ἀσώματας δυνάμεις
 ποιεῖ; ἢ μὲν σαρκοῦ, ὡς καὶ ταύτης ἐπὶ κρατῆ τὸ πᾶν
 πῶς; ταύτας αὐτῷ τὰς ἐνοίας ὡς Θεὸς ὁ ἀναληφθεὶς ἐγ-
 γακῶς, Ἄγγελων πέμπει δυάδα τῶν ζητημάτων διδάσκα-
 λον. οἱ καὶ παρεσώτες αὐτοῖς αὐτίκα φθίζονται λέγοντες
 ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐσήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν ἕραν;
 ἄτος ὁ Γησῆς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν ἕραν, ἕως
 ἐλθόμενος, ὃν ἔσπον ἔδειξάσατο αὐτὸν πορδόμενον εἰς τὸν
 ἕραν. ἕως ἐλθόμενος, ὡς ἀρχέμενον ἴδετε. καὶ ὁμοί-
 θεταί φησιν, ὡς ὑμεῖς ἐν ᾧ ὑπάρχετε σώματι. εἰ γὰρ εἰς
 χεῖσιν ἔλαβον, ἀλλ' εἰς ἀπέραστον κτῆσιν τὴν σάρκα. καὶ
 πρὸς κενὸν σεσώματα, ἀλλ' εἰς αἰεὶ λοιπὸν ὡς οἶδα σε-
 σάρκωται. καὶ ἄλλως ἀείληται, ἕτεροι δὲ παρέσεται. ἕ-
 πος ἐλθόμενος, ἕτω. πῶς; ὡς ἐκ Μαρίας γεννηταί. ὡς
 μεθ' ὑμῶν σιμωνέσραπτει. ὡς τῆ σαυρῶ παραδέδοται. ὡς
 ἐκ νεκρῶν ἀεγνήγεται. ὡς τῆς τύπης τῆς ἡλῶν ὑπέδειξεν.
 ὡς τὴν πλοῦρα πᾶσι τῆ Θεωμῆ ἐφιλαφάτο. μύει γὰρ ἡ
 ἀληγῆ πρὸς ἐλεγχον οἶμαι τῆς πᾶσι τῆς Γαλιλαίων σφαγῆς
 καὶ τῆς μάρτυς Ζαχαρίας ὁ ἀροφήτης. ὄφονται λέγων
 εἰς ὃν ἐξεκύντισαν. καὶ εἶπον ὃν ἐξεκύντισαν, ἀλλ' εἰς ὃν
 ἐξεκύντισαν. εἰς τὸν τόπον ἐμβλέψου, ὅπου τὴν λόγχιον
 ἀνέπηξεν. τὸ τῆς ἀχρῶντε βραῦμα φησι γινώσκουσι λαγύ-
 ρος. τῆς οἰκείας εἰς τὸ θεῖον ληθείας τὴν δώρυγα ὄφον-
 ται. καὶ τῆς ἑαυτῶν λόγον τῆ Χρῆστῆ πραγματείας. νεκρὸς ἀ-
 νέσθη, καὶ τῆς ἰδίων χειρῶν τῆς ἀποστολοποιήσεως καὶ ἀπὸ
 λῶσε. τὸν θάνατον τῆ θανάτῃ ἐπάτασε, καὶ τὴν τῆ σιδήρε
 ἀληγῆ καὶ ἰάσατο. διὰ τῆ; ἵνα ἐμμάρτυρον τοῖς ἀδικοῖς
 ἐκτίσσοιτο τὸ τῆ τολμήματος ὄφλημα. ἔρχεται γὰρ κρατῆς
 μὲν ἔχων κειτῆ, φέρων δὲ συγκρατῆσιν ἀδελφῆ. καὶ ἐκ
 βίας, κείνων δὲ ἕκαστον ἐκ τῆς τῆς οἰκείων ἔργων αὐτῆ μάρ-
 τυρίας

τυχίας, καὶ τὸ πᾶν τῷ Δαβὶδ εἰρημνόν· ἐλέγξω σε, καὶ
 καθαρίσω καὶ ἐπόσωπόν σε τὰς ἁμαρτίας σου. ἐν ἧ ἔφη γὰρ
 Ἰσραὴλ εἰ ἐν μὴ χείλεσι, τότε τοῖς μάλωφι, καὶ τῇ πῆ
 πλοῦρας θεῶν πρὸς αὐτῆς ἀφήσει φωνάς. ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 ἐλήλυθα δι' ὑμᾶς ὑμεῖς, δὲ κακὰς ἀπὸ ἀγαθῶν ἀπε-
 δαίκατέ μοι τὰς ἀμοιβάς. ἴδετε καὶ τίος τὸ ξίφος ὠξύνει
 τε; καθ' οἷας πανδησιότε πλοῦρας ἐπαφήκατε τὰς πληγὰς,
 ἀμὲν με δίκην ἐθύσατε, καὶ τῷ ἐμῶν σαρκῶν ἀγένοι μι-
 μνήκατε. ὑμᾶς καθ' ὑμῶν τῷ παρ' ὑμῶν εἰς ἐμὲ γενη-
 μνῶν λαμβάνω κελίας. δικάσατε, εἰ δέον ὑμᾶς παρ' ἐπε-
 δύκατε συγγνώμην ἔχειν, εἰ εὐλογον δι' ὃν κελτὴν πρὸς
 ἐδύκατε ζητῆσαι τὸν ἔλεον. εἰ γὰρ πᾶς κελτὴς καὶ τὸν κατ'
 ἄλλου θάνατον ἐκζητεῖ, πῶσω μᾶλλον αὐτὸς καὶ τὴν κατ' αὐ-
 τῷ θνητῶν λησείων; εἰ γὰρ καὶ ἄφες εἶπε, πάτερ αὐτῶν,
 τοῖς ἐκ εἰδόσιν εἶπεν ὁ ἔδρασαν. μὴ δὲ γνώσιν, ἅπας
 ἔσπος αὐτοῖς ἀπολογίας γυμνός. ταῦτα ἐρεῖ τότε πρὸς Ἰσ-
 ραὴλ Χειρὸς, πρὸς ἡμᾶς ἐλάσόμενος. πῶς ἐλούσόμενος;
 ὡς ὄραθῆται τεθέληκεν ἀλαμβατόμενος. ὡς ὄραθῆσεται
 πάλιν ἐρχόμενος. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ σαρκὶ δικάσει πᾶσα
 σαρκί. ἐν ταύτῃ τὸ πάνδημον συγκροτήσει κελτῆρον. ἐν
 αὐτῇ γυμνὸν καὶ τετραχλησιμνὸν ἀπαιτήσει λογοθέσιοι.
 ἡμεῖς δὲ τὸν ἐξ ἡμῶν κελτὴν ἡμῶν ἀφήμας ἀνδραμῆσω-
 μν. τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς γενοῦσα δοξάσω-
 μν. συζητῆ τὸν αὐτὸν διαπότην καὶ κελτὴν θάρρησωμν
 ἔχοντες. ἀποσολικῶς τὸν πᾶ λόγῳ τέως δισμὸν ἐκκομβώ-
 σαντες, εἰπωμν ὁμολογεμνῶς. μέγα τὸ πῆς δὴσεβείας μν-
 σήριον. Θεὸς ἐφανερῶθῃ ἐν σαρκὶ· ἐδικαιώθῃ ἐν πνεύμα-
 τι· ὁπρὸς εἶθῃ ἐν κόσμῳ· ἀνελήφθῃ ἐν δόξῃ. αὐτῷ ἡ δόξα
 εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰῶνι. Ἀμήν.